

บทความวิชาการ

นวัตกรรมการให้บริการทางวิชาการทางการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์

Innovation of Academic Service on the Age of Globalization Education

ไพฑูรย์ เรืองมณ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

833 ถนนพระราม1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ : 086 555 6796 E-mail:paitoon1980@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันผู้เรียน เรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตรจากเอกสารหรือข้อมูลที่ครู-อาจารย์จัดเตรียมให้ซึ่งส่วนมากไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมที่เป็นโลกาภิวัตน์ ดังนั้นการให้บริการวิชาการยุคใหม่ สถาบันทางการศึกษาควรเน้นในรูปแบบไร้พรมแดนและเป็นเครือข่ายเป็นโลกาภิวัตน์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสภาพความเป็นจริงของสิ่งแวดล้อมได้อย่างไม่จำกัด การให้บริการวิชาการลักษณะนี้นั้นเน้นให้นักเรียนรู้ด้วยตนเองไร้พรมแดน ซึ่งส่งผลทำให้บทบาทของสถาบันการศึกษา ครู-อาจารย์และผู้เรียนเปลี่ยนไป

คำสำคัญ: นวัตกรรม การบริการวิชาการ ยุคโลกาภิวัตน์

Abstract

Learning from the real world at the global level is crucial needed during the phase of impetus change on the global environment. Because of it will enable the learner enlarging their vision and perception towards to the worldwide and reaching the international standard. Therefore, the education service should be emphasizing more on the borderless frontier and self directed learning orientation. Then the role of the educational institution , the teacher and the learner must be changed.

Keywords: innovation, academic service, globalization

1. คำนำ

การให้บริการวิชาการการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ควรจะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสาระที่เป็นจริง หลากหลายในเชิงลึก เริ่มตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงระดับล้ำยุคสมัยที่คาดว่ามีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยไม่จำกัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในเฉพาะชั้นเรียนโดยต้องทำให้ผู้เรียนสามารถติดต่อเชื่อมโยงแหล่งความรู้ได้ตั้งแต่ระดับชุมชนไปจนถึงระดับสากลได้ ดังนั้นจึงต้องทำการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมการและสาระในการให้บริการทางวิชาการของสถาบันการศึกษาและการสอนของครู-อาจารย์

2. รูปแบบการสอนของครู-อาจารย์

การสอนของครู-อาจารย์ต้องช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนได้รับความสะดวก การสอนต้องจัดทำให้เป็นขบวนการที่ช่วยทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมการสอนต้องเน้นการปลูกเร้าให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นและสนใจให้ค้นคิดกระทำ และเกิดการเรียนรู้ สำหรับครู- อาจารย์เอง การสอนเป็นขบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งต้องทำการทดลอง ค้นคว้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ครู- อาจารย์ต้องเป็นผู้ที่มีพหุเชี่ยวชาญทั้งนี้เพื่อทำให้สามารถพัฒนาพหุเชี่ยวชาญให้กับผู้เรียนได้ ทรัพยากรและการสนับสนุนจากเครือข่ายในระดับชุมชนและสากลถูกนำมาใช้พัฒนาการสอนและการวิจัยของครู-อาจารย์ ปรากฏว่ามีทรัพยากรในระดับชุมชนและระดับสากลถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นจำนวนมาก เช่น ชุดและโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในระดับชุมชนและสากล โดยที่ครู-อาจารย์สามารถ

นำเอาทรัพยากรดังกล่าวมาพัฒนาการสอนโดยผ่านทาง
อินเทอร์เน็ต Web Based Teaching, Video Conferencing

จากความช่วยเหลือและความเจริญก้าวหน้าทางด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้เรียนสามารถเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ หรือ
กลุ่มที่สนใจในเรื่องเดียวกันที่อยู่ในส่วนต่างๆของโลกได้ทำให้
เหมือนว่าเกิดห้องเรียนระดับโลกขึ้นมา ดังนั้นรูปแบบการสอน
ของครู-อาจารย์ และหลักสูตร ต้องเปลี่ยนแปลง จากการเน้นให้
ครู-อาจารย์ เป็นศูนย์กลางการสอบได้-ตก และเน้นสภาวะ
ความรู้ตามรายวิชาและรายหลักสูตร ไปสู่การเน้นให้ผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง และการจัดหลักสูตรแบบบูรณาการ

การได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาหรือร่วมทำการวิจัย
ตั้งแต่ในระดับชุมชน ไปจนถึงระดับสากล จึงเป็นช่องทางหนึ่ง
ที่ทำให้ครู-อาจารย์มีมุมมองและประสบการณ์เพิ่มขึ้นมากกว่าการ
ที่อยู่ในสถานศึกษาอย่างเดียว ยิ่งกว่านั้นถ้าการสอนเป็นการสอน
ที่มีเครือข่าย โดยที่ครู-อาจารย์จะร่วมกลุ่มกันแก้ปัญหา หรือ
พัฒนาสิ่งต่างๆด้วยกัน จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ครู-อาจารย์แต่ละ
คนสามารถที่จะมีกลุ่มเพื่อนที่เรียนรู้ตลอดชีวิตอยู่ตามส่วนต่างๆ
ของโลกเช่นกัน จากตารางที่ 1 และ 2 แสดงให้เห็นถึงการ
เปลี่ยนแปลงแนวคิดด้านการสอนเพื่อสร้างพหุเชาว์ปัญญาที่ไม่
จำกัดขอบเขตชั้นเรียนกับการสอนแบบเดิมที่จำกัดขอบเขตชั้น
เรียน

ตารางที่ 1 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอน

การสอนยุคใหม่ไม่จำกัดขอบเขต ชั้นเรียน	การสอนแบบเดิมที่จำกัดขอบเขต ชั้นเรียน
<p><u>การสอนเป็นรายบุคคล</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู อาจารย์เปรียบเสมือนผู้ที่ อำนวยความสะดวกหรือ ผู้เชี่ยวชาญคอยช่วยให้ผู้เรียนได้ เกิดความรู้ - ครู อาจารย์ ต้องมีพหุเชาว์ ปัญญา - มีรูปแบบการสอนเป็นส่วนตัว สามารถปลูกเร้าความอยากรู้ อยากเห็น - ทำกระบวนการเรียนรู้ให้ง่าย ขึ้น 	<p><u>สอนซ้ำแบบเดิม ผู้เรียนเป็นกลุ่ม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู อาจารย์เป็นศูนย์กลาง -ครู อาจารย์มีเชาว์ปัญญาใน บางเรื่อง -มีรูปแบบการสอนมาตรฐาน -สอนแบบถ่ายทอดความรู้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

การสอนยุคใหม่ไม่จำกัดขอบเขต ชั้นเรียน	การสอนแบบเดิมที่จำกัดขอบเขต ชั้นเรียน
<ul style="list-style-type: none"> -แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ -เรียนรู้การสอนตลอดชีวิต <p><u>การสอนในระดับชุมชนโลกาภิวัตน์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่จำกัดแหล่งที่ทำการสอนหรือ เรียน - สอนเมื่อใดก็ได้และทำการสอน แบบเครือข่าย - สอนในชั้นเรียนระดับโลก - พิจารณาความเป็นไปของชุมชน และสากล - เครือข่ายครู- อาจารย์ทั่วโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ให้หรือป้อนอย่างเดียว - ผลการสอบเป็นมาตรฐาน เดียวกัน <p><u>การสอนในชั้นเรียน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - จำกัดขอบเขตในชั้นเรียน - แยกตัวจากความเป็นจริง - ขอบเขตเนื้อหาจำกัด - จำกัดโอกาสการเรียนรู้ - ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของ สถาบันการศึกษา - ครู-อาจารย์หลายคน สอนใน พื้นที่เดิม

จากตารางที่ 1 พบว่าการสอนยุคใหม่ครู- อาจารย์
เปรียบเสมือนผู้ที่ อำนวยความสะดวกหรือผู้เชี่ยวชาญคอยช่วยให้
ผู้เรียนได้เกิดความรู้ ต้องมีพหุเชาว์ปัญญาสามารถแบ่งปันความรู้
และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้และต้องเรียนรู้การสอนตลอด
ชีวิต ต้องพิจารณาความเป็นไปของชุมชนและสากลและมี
เครือข่ายครู- อาจารย์ทั่วโลก กรณีการสอนแบบเดิมที่จำกัด
ขอบเขตชั้นเรียน ครู- อาจารย์เป็นผู้ให้หรือป้อนอย่างเดียวผลการ
สอบเป็นมาตรฐานเดียวกัน แยกตัวจากความเป็นจริง
ขอบเขตเนื้อหาจำกัด

3. บทบาทครู-อาจารย์ และบทบาทผู้เรียน

บทบาทของครู-อาจารย์ในการสอนที่มีอิทธิพลต่อ
ขบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการ
เรียนรู้ได้ลึกซึ้งในระดับที่แตกต่างกัน ขณะเดียวกันก็ทำให้
ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้จากระดับที่มีความเฉื่อย
ชาและถดถอยไปสู่ความกระตือรือร้นได้ ดังรายละเอียดบทบาท
ครู-อาจารย์และกระบวนการเรียนการสอนยุคใหม่ แสดงใน
ตารางที่ 2-3และรูปที่1[1]

บทบาทครู-อาจารย์	กระบวนการเรียนการสอน
-สร้างความประทับใจในการเรียน	-ให้ผู้เรียนพิจารณาเอง
-ร่วมปฏิบัติงานด้วย	-ความร่วมมือซึ่งกันและกัน
-ผู้สนับสนุน	-ทำการผลิต
-ผู้ชี้แนะ	-ค้นหา
-ผู้สร้างคำถาม	-ทำการทดลอง
-Tutor	-ได้ตอบกลับไป-มา
-ที่ปรึกษา	-อธิบายถึงความรู้สึกลึกซึ้ง
-ผู้สอน	-ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร
-ผู้ให้แบบอย่าง	-เลียนแบบ
-ผู้เป็นแบบพิมพ์	-เงื่อนไข สภาวะ

ตารางที่ 2 บทบาทครู-อาจารย์ และกระบวนการเรียน การสอน

บทบาทผู้เรียน	ผลลัพธ์จากการเรียนรู้
-ค้นคว้าหาความรู้และสร้างทักษะด้วยตนเอง	-สามารถตัดสินใจโดยตนเองได้
-ร่วมปฏิบัติงาน	-มีความรับผิดชอบ
-ออกแบบ	-มีความริเริ่มสร้างสรรค์
-สำรวจ	-สามารถเผชิญปัญหาได้ด้วยตนเอง
-ค้นคว้า	-สามารถสำรวจและพัฒนาทักษะได้ด้วยตนเอง
-คิด	-มีความเข้าใจ
-เปรียบเสมือนผู้ป่วย (ทางจิต)	-หยั่งเห็น
-จำ	-เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสาร
-ได้รับการฝึกอบรม	-มีทักษะ
-เป็นผู้กระทำ	-ชอบทำงานเป็นกิจวัตร

ตารางที่ 3 บทบาทผู้เรียน และผลลัพธ์การเรียนรู้

ตามที่ แสดงในรูปที่ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครู-อาจารย์ กับบทบาทของผู้เรียน ถ้าบทบาทของครู-อาจารย์อยู่ในระดับที่ 8-10 หมายความว่าครู-อาจารย์ชอบที่ทำการสอนนักเรียนหรือผู้เรียน โดยตรงซึ่งเล่นบทบาทเป็นผู้สอนหรือผู้เป็นแบบพิมพ์ ซึ่งทำให้ผู้เรียน ไม่มี ความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ มีหน้าที่เป็นผู้จำหรือเป็นผู้เรียนแบบคุณภาพของผู้เรียนจึงเป็นเพียงผู้ที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารหรือทำงาน

เป็นกิจวัตรเท่านั้น แต่ถ้าครู-อาจารย์ทำการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือครู-อาจารย์ เล่นบทบาทในระดับที่ 0-4 จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการศึกษาดูด้วยตนเอง ทำให้ได้ผลผลิตจากการเรียนรู้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเผชิญกับปัญหา และสามารถประเมินทักษะและความรู้ได้ด้วยตัวเอง การศึกษาไร้พรมแดนจะช่วยสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในศตวรรษใหม่

เนื่องจากว่าเป้าหมายและขบวนการทางการศึกษามีความสลับซับซ้อน บทบาทของครู-อาจารย์ต้องเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากระดับ 10-0 คือครู-อาจารย์ ทำการสอนโดยตรงอย่างสมบูรณ์แบบไปจนกระทั่งให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามใจชอบและเรียนรู้โดยการศึกษาดูด้วยตัวเอง ถ้าครู-อาจารย์ต้องการให้กรอบแนวคิดใหม่ทางการศึกษาและบรรลุผลและได้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะใหม่ ครู-อาจารย์ต้องมีบทบาทหลายบทบาทโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากและครู-อาจารย์เป็นศูนย์กลางให้น้อยลง

บทบาทผู้เรียน	10	ครู-อาจารย์เป็นศูนย์กลาง	0	บทบาทของครู-อาจารย์
	9		1	
	8		2	
	7		3	
	6		4	
	5		5	
	4		6	
	3		7	
	2		8	
	1		9	
	0		10	

รูปที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครู-อาจารย์กับผู้เรียน

4. การบริหารจัดการส่งเสริมการพัฒนาความเป็นโลกาภิวัตน์

ความเป็นโลกาภิวัตน์เป็นประเด็นที่กล่าวถึงกันมากในยุคนี้ Brown & Launder (1996) ระบุว่าความเป็นโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ เทคโนโลยีและวัฒนธรรม

เท่านั้น [2] แต่ Cheng (2001a) ได้แย้งว่าความเป็นโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อ สังคม การเมืองและการเรียนรู้อีกด้วย [3]

เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นสำคัญคือ การบริหารจัดการศึกษาในแนวใหม่ควรจะต้องตอบสนองต่อความเป็นโลกาภิวัตน์ ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่ท้าทายต่างๆที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ได้ [4] และที่สำคัญที่สุดต้องสามารถสร้างพหุชาว์ปัญญาให้กับผู้เรียนได้ การที่จะสามารถบริหารจัดการให้เกิดผลสำคัญในสิ่งดังกล่าวได้ สถานศึกษาจะต้องจะต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อม การเรียนการสอน และหลักสูตรใหม่ โดยต้องนำความเป็นโลกาภิวัตน์และชุมชนมาพัฒนาผู้เรียน

การบริหารจัดการส่งเสริมการพัฒนาความเป็นโลกาภิวัตน์ สามารถแบ่งออกเป็นระดับต่างๆได้ดังนี้

ระดับสากล เป็นการบริหารจัดการศึกษาที่ทำให้ครู-อาจารย์สามารถรับหรือถ่ายทอด และทำการปรับปรุงพัฒนา ค่านิยม ความรู้ เทคโนโลยี บรรทัดฐานและพฤติกรรมของสังคมที่หลากหลายในส่วนต่างๆของโลกได้ การจะทำให้เกิดคุณลักษณะตามที่กล่าวข้างต้นได้ ต้องอาศัยการสร้างเครือข่ายระดับโลก โดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต และการขนส่ง ช่วยในการส่งถ่ายความรู้ข้อมูลข่าวสารทางด้าน เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการเรียนรู้ เข้าสู่-หรือนำออกจากสังคม ชุมชน หรือสถาบัน ในส่วนต่างๆของโลก ในที่สุดจะทำให้เกิด การแข่งขัน การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนหรือการแบ่งปันระหว่างประเทศ ระหว่างชุมชนหรือสถาบันในสังคมโลกาภิวัตน์ และในที่สุดทำให้เกิดผลผลิตและการบริการเป็นมาตรฐานเดียวกันได้

การบริหารจัดการศึกษาที่สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาความเป็นโลกาภิวัตน์ ทำให้สามารถดึงเอาเชาว์ปัญญาที่ดีที่สุด จากแหล่งรวมเชาว์ปัญญาของโลกมาสนับสนุน และสร้างสรรค์การเรียน การสอนแบบใหม่ได้ [5] ดังตัวอย่างที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ได้แก่ Web - Based Learning การใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และทำวิจัย International Exchange Programs , International Partnership in Teaching and Learning at the Group Class and Individual levels , Interaction and Sharing through Video - Conferencing across Countries , Communities , Institution and Individuals [6]

ระดับชุมชน เป็นการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมและใช้ประโยชน์จากชุมชนเป็นการบริหารจัดการศึกษาที่ทำให้สามารถรับเอาหรือถ่ายทอด และขณะเดียวกันก็ทำการปรับปรุงพัฒนา ค่านิยม ความรู้ เทคโนโลยี บรรทัดฐานและพฤติกรรมในบริบทของชุมชน โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้ 1)สร้างเครือข่ายชุมชนหรือหน่วยงาน 2)ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการเรียนรู้ จากภายนอก 3)กระจายอำนาจไปยังชุมชนหรือสถาบันต่าง ๆ 4)พัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม 5)สนองความต้องการ และความหวังของชุมชน 6)ให้ชุมชนมีส่วนร่วม 7) การสนับสนุนจากรัฐ หรือสังคม ต้องสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และบรรทัดฐานทางสังคมของชุมชน [7] ทั้งนี้ต้องจัดการศึกษาโดยให้ชุมชนเข้ามาสนับสนุนหรือเป็นหุ้นส่วน และร่วมมือในการเรียนการสอน และวิจัย ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ประกันความโปร่งใสในการบริหารจัดการและใช้หลักสูตรที่อาศัยชุมชนเป็นฐาน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระของสถานศึกษา ในการใช้โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตรต้องให้มีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และรูปแบบการเรียนรู้ ของชุมชน

ระดับบุคคล เป็นการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองยุคใหม่เป็นการบริหารจัดการศึกษาที่ทำให้สามารถพัฒนา ค่านิยม บรรทัดฐานและพฤติกรรม ตลอดจน ความรู้ด้านต่างๆ เช่น เทคโนโลยี เศรษฐกิจสังคม การเมือง วัฒนธรรมกับผู้เรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจ และความต้องการของมนุษย์ช่วยสนับสนุน

การพัฒนาผู้เรียน ต้องคำนึงถึง การพัฒนาด้านศักยภาพ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พบกับความสำเร็จในความรู้สึกรักคิด ทำให้ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการตนเองได้ นับสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนคือ การสร้างแรงจูงใจ ด้วยการให้ผู้เรียนได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ตามความสามารถและความต้องการของตนเอง ด้วยการออกแบบเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ และรายงานความก้าวหน้าในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพซึ่ง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง สามารถบรรลุความสำเร็จในความต้องการตามความรู้สึกรักคิด มีความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์ และในที่สุดสามารถพัฒนาพหุเชาว์ปัญญาได้ด้วยตนเอง [7]

ตารางที่ 4 แนวทางการบริการวิชาการทางการศึกษายุคใหม่ไม่จำกัดขอบเขตชั้นเรียนในระดับสากล ชุมชนและบุคคล

ระดับ	แนวทางการดำเนินงาน	การบริการวิชาการ
สากล	ถ่ายทอด ปรับปรุง แลกเปลี่ยน และพัฒนา ค่านิยม ความรู้ เทคโนโลยี บรรทัดฐาน และพฤติกรรม ระหว่าง บุคคลและระหว่างสังคม ในส่วนต่าง ๆ ของโลก โดยอาศัย - เครือข่ายทั่วโลก - เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและการ เรียนรู้ ในระดับโลกาภิวัตน์ - การเติบโตของเครือข่าย ทั่วโลก - มิตรภาพ และการ แข่งขันระหว่าง ชาติ - ชุมชน หน่วยงาน หรือ สถาบันโลกาภิวัตน์ - พหุวัฒนธรรม - มาตรฐานสากล	การบริการวิชาการทางการศึกษาให้สอดคล้อง และ สนับสนุนความเป็นโลกาภิวัตน์ และสามารถดึงเอาแหล่ง รวม เชาว์ปัญญาจากทั่วโลกมา พัฒนาการเรียน การสอน และ วิจัย โดยผ่านทาง - Web Base Learning - International Visit/Immersion Program - International Exchange Program - Learning from Internet - International Partnership in Teaching and Learning at Group Class and Individual - Interaction and Sharing - เนื้อหาหลักสูตร เน้นด้าน เทคโนโลยีเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการ เรียนรู้ในระดับโลกาภิวัตน์
ชุมชน	ถ่ายทอด ปรับปรุง แลกเปลี่ยน และพัฒนา ค่านิยม บรรทัดฐาน พฤติกรรมและความรู้ ด้านต่าง ๆ เช่นเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ระหว่าง ชุมชน หรือสถาบันต่าง ๆ ภายในประเทศ โดยจัดให้มี - เครือข่ายท้องถิ่น - เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และการ เรียนรู้ ท้องถิ่น	การบริการวิชาการทางการศึกษาให้สอดคล้อง และ สนับสนุนการพัฒนา ชุมชน โดยดึงเอาแหล่ง สนับสนุน และทรัพยากร ต่าง ๆ ในชุมชนมาใช้ ตลอดจนให้ชุมชนมาเป็น หุ้นส่วนในการจัดการเรียน การสอน และการ วิจัย เช่น - การมีส่วนร่วมของชุมชน / สถานศึกษา - การร่วมมือกันของสถาบัน ภาครัฐในชุมชน

ระดับ	แนวทางการดำเนินงาน	การบริการวิชาการ
ชุมชน	- วัฒนธรรมดั้งเดิม - ภูมิปัญญาชาวบ้าน - ความคาดหวัง และความ ต้องการของชุมชน - การมีส่วนร่วม ความ ร่วมมือ และการสนับสนุน ของชุมชน - คุณลักษณะและความ ต้องการของชุมชน บรรทัดฐาน และจริยธรรมของชุมชน	- การบริการวิชาการ อยู่บนพื้นฐาน ของการ ร่วมมือกันระหว่างชุมชน / สถานศึกษา - หลักสูตรสัมพันธ์กับ ชุมชน - เนื้อหาของหลักสูตร เน้นด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการเรียนรู้ ระดับชุมชน
บุคคล	ปรับปรุง และพัฒนา ค่านิยม บรรทัดฐาน พฤติกรรมและ ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม จาก ภายนอก ให้สอดคล้องกับ ความต้องการ และ คุณลักษณะของแต่ละบุคคล โดยทำให้เกิด - ความสามารถในการ บริหารตนเอง - การพัฒนาศักยภาพด้าน เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเรียนรู้ ของตนเอง - ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สิ่งใหม่ได้ด้วยตนเอง - ผลสัมฤทธิ์ในความรู้สึกริเริ่ม - การควบคุม และการ จัดการตนเอง	การบริการวิชาการ เน้นหนักในการสร้าง แรงจูงใจให้บุคคลมีการ บริการวิชาการเน้นหนัก ในการสร้างแรงจูงใจให้ บุคคลมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์โดยการเรียนรู้ การสอน และการทำวิจัย ต้องจัดให้มี -โปรแกรมการศึกษาส่วนบุคคล - เป้าหมาย วิธีการ และความก้าวหน้าในการ เรียนรู้ของแต่ละบุคคล - การศึกษาตลอดชีวิต ตามความต้องการที่จะ บรรลุผลตามความรู้สึกริเริ่ม นึกคิดและความริเริ่ม สร้างสรรค์ของแต่ละ บุคคล - การจัดการตนเองของ ผู้เรียน และครู – อาจารย์ ในการเรียน และการ สอน - การให้ได้พบกับความ ต้องการเป็นพิเศษ - การพัฒนาพหุเชาว์ ปัญญา

5.สรุป

สรุปได้ว่าการจัดให้มีหรือสร้างนวัตกรรม การให้บริการวิชาการทางการศึกษายุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองยุคใหม่ที่มีพหุวิชาปัญญา และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตอย่างไร้พรมแดน ในที่รูปแบบและบทบาทการสอนของครู-อาจารย์ต้องเปลี่ยนไป ขณะเดียวกันครู-อาจารย์ ต้องได้รับการบริการด้านเทคโนโลยีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคมสมัยใหม่ จากการจัดหามาให้ของหน่วยงาน เพื่อให้สามารถดึงเอาวิชาปัญญาความรู้ที่ดีที่สุดจากแหล่งรวมวิชาปัญญาความรู้ในสังคมที่หลากหลายในส่วนต่าง ๆ ของโลกมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] T.R.Weaver, *Unity and Diversity in education* , Department of Education and Science, UK :London , 1996.
- [2] P. Brown and H . Lauder, *Sociological interpretations of education*, Sydney : Croom Helm, 1996.
- [3] Y.C. Cheng , *The strengths and future of Hong Kong education*. Keynote speech at the Conference of the Leadership Development Network on “Facing up Educational Reforms :Leading Schools for Quality Education”,organized by the Asia – Pacific Center for Education Leadership and School Quality, 20 Oct.2001a
- [4] G . Pratt and D . Poole . “Australian Universities Review. ”*Global Corporations “R” US . The Impacts of Globalisation on Australian Universities*, vol.43, no1. and vol.42, no.2, 2000, pp. 16 – 23.
- [5] I. Jung and I. Rha. “Innovations in Education and Training International. ”*A Virtual University Trial Project : Its Impact on Higher Education in South Korea*, vol. 38 .no .1, 2001,pp. 31 – 41.
- [6] W. Holmes. “Community College Journal” *The Transforming Power of Information Technology*, vol.70.no.2, 1999, pp. 10 – 15.

- [7] Y.H. Kim. *Recently changes and developments in Korean school education*. The Netherlands ,Swets and Zeitlinger,1999 ,pp. 87 – 112 .

ประวัติผู้เขียนบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ เรืองมกล สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระดับปริญญาโท M.Ed.(Ed.Admin).University of the Philippines ระดับปริญญาเอก Ph.D.(Ed.Admin). Panjab University (India) ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

งานวิจัยที่สนใจ การบริหารการศึกษา